

Listopad 2004 3/2004

Motto: Nechtěj žít sám pro sebe, nezrodilť ses sám od sebe

Vážení spoluobčané!

Hned v úvodu bych chtěl poděkovat Vám všem, kteří jste se podíleli na přípravách a organizování oslav v naší obci. Nebylo Vás málo a byli mezi Vámi i chalupáři. Zvláště musím poděkovat brigádníkům, kteří zdarma provedli vydláždění prostoru před obecním úřadem, před školou, uklidili park a podobně. Odměnou nám byly skutečně důstojné oslavy, které se snad všem líbily. Oslavami by však naše snaha o upravenou vesnici neměla skončit, je zde stále spousta práce a věřím, že nadále budeme vylepšovat naše okolí.

Během oslav byla uspořádána sbírka na kašnu. Vynesla 5 tis. Kč, které se použijí na opravu této naší kulturní památky. Sběrka stále pokračuje, kasička je umístěna na obecním úřadě.

K příležitosti našich oslav bude v nejbližší době vydána videokazeta, na které kromě oslav natočených profesionálním kameramanem (FilmPro) budou záběry ze všech našich osad včetně zajímavostí a přírodních a kulturních památek. Kazetu si již teď můžete objednat na obecním úřadě, předpokládaná cena bude 290,-Kč (je možno i DVD –R za stejnou cenu).

Jak jsme již informovali, místo rozhlasu budeme nyní prozatímně zasílat sms. Pokud máte zájem, zašlete sms ze svého mobilního telefonu ve tvaru JMÉNO – OSADA - ČÍSLO POPISNÉ na č.721026835. Pomalu se blíží čas Vánoc. Přeji Vám hezké prožití celého adventního času a krásné Vánoce s Vašimi blízkými. Pokud nemáte tip na dárek, stále ještě si můžete zakoupit strašínské hrnečky (na obecním úřadě), které jistě každého potěší.

Nové číslo SZ vyjde až po novém roce, takže Vám přeji s předstihem do nového roku hlavně zdraví, hodně prac. příležitostí, pohody a pro obec hodně nových občanů, občánek a spokojených obyvatel.

Váš starosta Obsah:

Informace OZ ...2-3

Škola, školka ...4

Hasiči ...5

Děni v obci ...6-7-8

Žijí mezi námi ...9-10

Toulky naší minulostí 11-12

Strašínský zpravodaj, čtvrtletník, vydává Obec Strašín, tel.: 376 587 223, zdarma k 1.11.2004, nákladem 250ks

Odpovědný redaktor: J.Helíšková, redakční rada: J.Blahutová, M.Melicharová a J.Sucháčová

Příští číslo vyjde v únoru 2005

Strana 2

Informace Obecního zastupitelstva

Z veřejných zasedání obecního zastupitelstva, která se konají vždy druhé úterý v měsíci od 19:00hod

V srpnu schválilo prodej části parcely v Nahořánkách a dále projednávalo mimo jiné

- zimní údržbu silnic
- malý tlak vody na Veselíčku
- rekonstrukci silnice na Zuklín

V září se konalo zasedání OZ výjimečně již 2.9., z důvodu projednávání oslav. Zastupitelstvo schválilo

- prodejní cenu publikace, hrnečků a pohlednic
- obecně závaznou vyhlášku o příspěvku na částečnou úhradu nákladů mateřské školy a školní družiny
- projednávalo program a průběh oslav

V říjnu se konalo zasedání v Laznech. Schvalovalo se

- bezúplatný převod pozemku č. 1214/23 a 1214/24 do majetku obce
- pronájem pozemku za cenu 10,- Kč/m²

Dále informovalo o konání voleb do krajských zastupitelstev, o veřejném internetu pro občany, o nabídce videokazety a fotografií z pořádání oslav. Občané se v diskuzi dotazovali např. na umístění závory na silnici na Zuklín (to by bylo ovšem nezákonné, neboť koumnikace musí být veřejná), na opakovanou závadu – vyčnívající křoví do komunikace, měli připomínku k ordinacním hodinám praktického lékaře, kdy občané čekají v čekárně delší dobu, dotazovali se rovněž na nepovolené přípojky pitné vody, které se těžko zjišťují, protože starosta nemá povolen vstup do soukromých objektů.

Starosta informoval o záměru opravit kašnu ve Strašíně. Na rekonstrukci bude použit výtěžek z dobrovolného vstupného na kulturní program ve dnech oslav, který činí 5013,50 Kč.

Informujeme občany, že bude k dostání originál videokazeta a DVD, na kterém budou vedle oslav záběry ze všech našich osad, kulturních památek, historie a přírodní krásy. Pouze na obecním úřadě!

Zveme všechny občany k volbám do zastupitelstva Plzeňského kraje konané:

v pátek 5.11.2004 od 14:00 do 22:00 hod

v sobotu 6.11.2004 od 8:00 do 14:00 hod

Pro okrsek č.1 – Strašín, Nahořánky, Maleč, Věštín, Zuklín – je určena volební místnost v budově Základní školy ve Strašíně čp. 63.

Starosta děkuje panu Petrovi Veselému za bezplatnou opravu havarovaného obecního auta.

Vzácný člověk, strašínský učitel, pan Josef Štědrónský zemřel v neděli 31.října 2004 ve věku 79 let

Úřední dny Obecního úřadu: pondělí, středa: 8 – 12h 12:30 – 17h

pátek: 8 – 12h 12:30 – 15:30h

kontakt na starostu: mob.: 721 026 835, e-mail: helisci@tiscali.cz, e-mail na obec: oustrasin@quick.cz

Strana 3

Informace Obecního zastupitelstva

Poplatky za likvidaci komunálního odpadu

Rád bych se zde alespoň krátce zmínil o problematice komunálních odpadů. Na prosincovém zasedání obecního zastupitelstva se bude projednávat, zda dojde k navýšení poplatku za odpady. Již v minulých letech však obec musela z vlastního rozpočtu trvale dorovnávat rozdíl mezi příjmy a výdaji za likvidaci odpadů. Jedná se tedy o ztrátu, nikoliv o zisk z poplatků, jak to může leckomu připadat. Zisk by navíc byl i nezákonný, neboť obec se nesmí na svozu komunálního odpadu obohacovat.

Zákonný poplatek, který odvádí obec státu za 1 tunu komunálního odpadu se od nového roku zvýší o 100 Kč (z 200 Kč/t v roce 2004 na 300 Kč/t v roce 2005). Co dál udělá s cenou, která se platí přímo firmě za odvoz, neustálé zdražování nafty, to si zatím nikdo netroufá odhadnout.

Jan Helíšek

☐ Lékárna

z provozních důvodů je otevírací doba upravena trvale:

Po – Pá 8:00 – 11:30

V pátek 22.10.2004 jsem musela z naléhavých rodinných důvodů (pohřeb v Ostravě) zavřít lékárnu.

Magistra, která zde zastupuje, byla nemocná. Proto se tímto omlouvám všem občanům, kteří ten den šli do lékárny zbytečně. Děkuji za pochopení. Mgr. Eva Staňková

& Knihovna (středa 14:00 – 16:30)

Naše knihovna se zapojila do celonárodní ankety Nejoblíbenější kniha obyvatel České republiky, která trvala od března do září tohoto roku. Kompletní přehled padesáti nejoblíbenějších titulů včetně jmen a národnosti autorů a počtu odevzdaných hlasů je vyvěšen na nástěnce v knihovně. Zde uvádíme přehled prvních pěti titulů:

Název Jméno Národnost Hlasy

1 Harry Potter Rowlingová Joanne Kathleen anglická 6979

2 Pán prstenů Tolkien John Ronald Reuel anglická 2697

3 Bible 1996

4 Saturnin Jirotko Zdeněk česká 1888

5 Babička Němcová Božena česká 1082

V říjnu byl zprovozněn internet v knihovně, který mohou občané zdarma využívat ve středu a od

listopadu nově také v sobotu od 17:00. Jsem ráda, že už hodně z Vás si přišlo internet vyzkoušet, a věřím, že Vás bude stále víc.

Na středu 3.11. je plánována další obměna knih, takže bude opět z čeho vybírat! Přijďte!

Soutěž „Strašín z mého okna“

Soutěž vyhlášená k výročí naší obce, jejíž posláním je zachytit současnou podobu Strašína, již oslovila řadu z Vás. Soutěžní práce jsme viděli na výstavě ve škole (11. a 12.9.) a znovu je uvidíme po skončení soutěže v lednu, kdy proběhne vyhlášení výsledků. Soutěž prodloužíme do konce roku 2004!

Strana 4

Škola, školka

Do 1. – 5. roč. Základní školy ve Strašíně dochází v tomto školním roce 23 dětí ze Strašína, Soběšic a Nezdic. V odpoledních hodinách mohou navštěvovat školní družinu a několik kroužků – dramatický, počítačový, hudební (hra na flétnu), němec. jazyka (2. a 3. roč.)

Místní školáci přispěli k pěknému vyznění zářijových oslav vystoupením s názvem „Staročeský jarmark“, které s nimi nacvičila p. D. Blahoutová.

O návštěvě divadelního představení „Pinocchio“ v Sušici psali starší žáci slohovou práci.. Pátáci si zkusili napsat verše na téma soutěže o zdravé výživě – banán jako součást zdravé výživy.

Divadlo v Sušici

Ve středu jsme jeli autobusem na divadlo o Pinocchioví. Byl to dřevěný panáček a měl dlouhý špičatý nos. Ze začátku byl zlobivý. Ale tatínek ho měl rád, a tak mu koupil slabikář, aby mohl chodit do školy. Nakonec se polepšil. Moc se mi to líbilo.

Josef Korál, 3. roč.

Banán je zdravé ovoce,
má v sobě vitamínky.
Ubrání tě od nemoce,
dováží se až z Afriky.

Kdybys nejedl banánky,
měl bys bledé tváře.
Skoro jak hajní sasanky,
ukázal bys je Kláře.
A. Kopová, 5. roč.

Banánek ten je moc zdravý,
banánek má každý rád.
A když se děti málo baví,
banánek si můžou dát.
Banán má energie dost.

Tolik, že si každý myslí,
že by uzvedl i most.
T. Ševčíková, 5. roč.

Já jsem Fanda Fanánek
ráno snídám také žlutý banánek.

Dám si ho i k svačince
miluji ho velice.
Minerálů je nám třeba
v banánech je ho běda.

Máme rádi banánek
jako Fanda Fanánek?
Jan a Aneta Daníkovi

V říjnu navštívili žáci 4. a 5. roč. dopravní hřiště v Sušici – touto cestou děkují strašínským hasičům, jmenovitě p.T. Mužíkovi, za dopravu hasičským autem. V průběhu října – listopadu jezdí děti 3., 4. a 5. roč. jednou týdně do bazénu v Horažďovicích na plavecký výcvik.

Každoroční setkání s německými dětmi bylo i letos veselé – po společných hrách a soutěžích ve škole byla na programu návštěva hradu Kašperk.

A co se chystá? Na začátku prosince pohádky nacvičené školáky pro předškoláčky v mateřské škole a pak jako každý rok vánoční besídka. Už teď všechny srdečně zveme.

Z. Vlasová, ZŠ Strašín

Mateřská školka byla uzavřena v srpnu, kdy zde probíhalo malování (provedl pan Polata) a úklid včetně úklidu zahrady – provedly paní učitelky M.Holá a M.Veselá. Připravily hračky a pomůcky pro nový školní rok, který začal 1.zářím. Ve školce je opět o něco méně zapsaných dětí – cca 13, což znamená i snížené úvazky (na 0,9 a 0,5), neznamená to však sníženou péči o děti, ale naopak. Paní učitelky s dětmi pracují na základě zkušeností z minulých let, odborné literatury pro předškolní věk i dětské literatury či odborných časopisů. Absolvují též různá školení a drží se Rámcového programu.

V září se s dětmi zabývaly tématy: - jak se jmenuješ

- oslavy 750. výročí obce Strašína, přijede pouť

- krok za krokem

- co dělám celý den

- na září, těšili se sadaři

Cílem těchto témat byla adaptace nových dětí na pro ně nové prostředí mateřské školky, začlenění do kolektivu, znát své jméno i jména ostatních dětí, orientovat se v novém prostředí MŠ i nejbližším okolí a rovněž i rozvoj komunikativních dovedností, vzájemných vztahů, sebeobsluhy, pojem o čase a tradici.

V říjnu se zaměřili ve školce na téma: Jak vypadá podzim

- na polích

- když je u nás posvícení (nechyběly ani napečené hnětynky!)
- podzimní plody
- dětské radovánky

Společně vnímali přírodu, její charakteristické znaky podzimu, vliv člověka na přírodu, podzimní počasí. Učili se rozlišovat plody v přírodě, barevné proměny, podzimní tradice a s nimi spojené činnosti.

Strana 5

Hasiči

Aktuálně:

Vměsíci červnu jsme se zapojili do přípravy oslav Dne dětí a ukončení školního roku pod názvem „Hledání pokladu“, opékání buřtů a lampionový průvod. Tato akce byla společná se sousedními obcemi Nezdice a Pohorsko. Všem zúčastněným, především dětem, se toto setkání velmi líbilo, i když slovní přestřelka dospělých v novinách neměla na význam této akce žádný vliv, a předpokládáme, že v tomto započatém díle budeme pokračovat. Všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu této akce, patří poděkování.

V letních měsících probíhaly přípravy oslav 750 let první zmínky o naší obci. Výbor našeho sboru rozhodl se značnou částkou podílet na zakoupení praporu, který byl v rámci oslav předán starostou sboru p.B.Koudelkou starostovi obce p..J.Helíškovi a ve zdejším kostele byl posvěcen.

Z projevu p.T.Mužíka :

Vážený pane starosto, vážení spoluobčané.

Je tomu již 750 let, kdy se objevila první zmínka o založení naší obce, a 101 let od založení Sboru dobrovolných hasičů v naší obci. Více jak 100 let naší dobrovolné činnosti ukázalo, jak náročná a potřebná je práce hasičů. Vychovala ve všech našich minulých i současných členech pocit odpovědnosti a možnosti spolehnout se jeden na druhého, tedy to, co vytváří za každých okolností dobrou partu a hrdost nad dobře vykonanou prací.

Dnes před Vás předstupujeme se symbolem naší obce a svěřujeme Vám tento dar strašínských hasičů jako projev sounáležitosti ke všem občanům naší obce. Mějte tento prapor jako odkaz všech minulých i současných vítězství či nezdarů, jako hrdou zástavu naší obce, za kterou se skrývá mnoho práce, námahy i sebezapření. Ať je pro Vás i pro všechny občany pro příští časy připomínkou našeho poslání „Blížnímu ku pomoci, vlasti k prospěchu“.

Z historie:

.. pokračování...

Po tomto největším požáru v naší obci se přesvědčili nejen hasiči, ale i občané, kteří zdejšímu sboru nebyli příliš nakloněni a viděli pouze ve vybavování sboru zbytečné vynakládání finančních prostředků. Jak uvedeno ve zdejší hasičské kronice, byly tyto úvahy zcela liché, neboť zdejší sbor veškeré finanční prostředky získával ze své činnosti, to je z pořádaných tanečních zábav, sbírek a darů od mecenášů, kteří viděli trochu dál a znali z jiných míst potřebu vybavení zdejšího sboru.

Již v této době byl zřízen fond, z kterého bylo možno v případě zranění u požáru čerpat pro zraněného podporu. Jak uvedeno v hasičské kronice, při požáru v obci, kde shořelo několik stavení, byl zraněn

člen sboru přítel Václav Veselý na prstu pravé ruky a témuž bylo vyplaceno z Ústřední hasičské jednoty 28 korun jako podpora v nemoci. Při tomto velkém požáru shořelo i část vybavení sboru jako např. žebříky, hadice a pod. Likvidace již zmíněného požáru se zúčastnily sbory ze Soběšic a Žihobec. Vzniklá škoda tímto požárem byla značná a příčinu se nikdy nepodařilo objasnit. Bylo důvodné podezření, že požár byl založen.

V tomto roce vyjížděli strašínští hasiči ještě dvakrát k likvidaci ohně a to do Nezdic č.p.139 patřící Antonínu Hlaváčovi a č.p. 144 Jana Korála rovněž z Nezdic.

Nejen ohněm zabývali se naši předkové, ale i společenským životem, konal se Hasičský ples, hasiči se zúčastnili oslav nejen hasičských, ale i oslav konaných Národní Pošumavskou Jednotou u příležitosti J.A.Komenského a Mistra Jana Husa a Kubaty. Na úhradu svého dluhu pronajala zdejší obec dodávku šterku na úpravu zdejší silnice. Majitelé povozů přislíbili povozy zdarma a několik členů přislíbilo pomoc rovněž zdarma. Jak příslovečné pro nynější časy...

Tomáš Mužík

Strana 6

Dění v obci

Akce, které proběhly:

31.7. Setkání rodáků v Nahořánkách

Kde lípy medem obtěžkány
ševelí zkazky dávných chvil,
pro tuhle píseň tvou,
vesničko malá, v zeleni stromů,
vracím se v rodný kraj,
vracím se domů.
/ J. Štědronský- Rád vracel bych se/

Na léto již v říjnu jen vzpomínáme, stejně tak ke vzpomínkám patří setkání rodáků v Nahořánkách . Už podruhé se na návsi pod starými lipami sešli rodáci, chalupáři i ti, kterým byla a zůstala tato vesnička blízká. První setkání iniciovali Jaroslav Brabec a Miluše Abrahámová, oba dnes již chalupáři, ale před léty s trvalými nebo alespoň prázdninovými vazbami na Nahořánky. Setkání se vydařilo, a proto letos vše zopakovali. Je milé, že se na nahořánské návsi sešli nejen trvalí obyvatelé, a těch věru moc není, a ti, kteří sem rádi jezdí na své chalupy, ale také další, již do malé vesničky s krásným rozhledem jezdívali jako děti a dodnes nezapomněli.

V příjemném stínu památných stromů se sešlo snad 80 návštěvníků. Potěšilo nás, že se objevil starosta obce Jan Helíšek s manželkou, ale také zástupci z Veselíčka a Malče. Snad přece platí, že je důležitá dobrá vůle, že záleží jen na lidech, aby hranice, katastry, mezníky a meze měly význam jen jako zeměpisné údaje. Vladimír Veinfurter z Nezdic přispěl ke zdaru chutným selátkem a ti nejmladší se starali o občerstvení. A lípy s kapličkou si možná připomněly, jak se na kamenných schodech scházeli staří k večerním besedám a dováděly tu celé generace dětí. Se stejnou nostalgií zavzpomínali na své dětství a mládí mnozí přítomní účastníci.

Odpoledne zněly celou vesnicí jásavé tóny harmoniky, večer ji nahradila hudba reprodukováná. Poslední hřejivé paprsky červencového slunce zvolna mizejícího za modravými lesy u Albrechtic ozářily družnou společnost, která ještě nepomyslela na rozloučení, a bílý měsíc v úplňku shlížel na náves, kde mizely poslední zbytky voňavé pečinky, tančilo se na improvizovaném parketu, debatovalo a vzpomínalo až do pozdních nočních hodin.

A když při loučení zaznělo optimistické – nashledanou za rok, staré moudré lípy souhlasně zašuměly.

Ludmila Hromádková

30.8. Kuličkový turnaj

Na zakončení prázdnin jsme pozvali děti na plácek před školou, kde proběhl turnaj ve cvrnkání kuliček ve třech kategoriích. Navzdory deštivému počasí se sešlo přes dvacet dětí. Některé z dětí cvrnkaly kuličky poprvé v životě a zažily přitom napínavé i úsměvné chvíle. První tři z každé kategorie získali diplomy a každý dostal sladkost a pár kuliček na trénování. Na závěr se zapálil oheň, opékaly se buřty a bohužel silný déšť nás od zpívání s harmonikou vyhnal domů.

Neuvádíme tentokrát jména organizátorů, protože už v prvních dvou vydáních SZ jsme na některé pořadatele zapoměli, čímž se jim dodatečně VELMI OMLOUVÁME! Nebyl to úmysl.

4.9. (Před)pouťový nohejbalový turnaj – tradiční klání se letos kvůli oslavám posunulo o týden

11.9.-12.9. Oslavy 750 let od první písemné zmínky a Velká strašínská pouť (viz článek na str. 7)

13.10. Zahájeno cvičení žen

Pravidelná cvičení pod vedením Hany Kopové se konají vždy v pondělí od 19:15 hod. ve škole.

26.10. Vyprávění o historii strašínského kostela

Strašínský kněz F.X.Halaš zopakoval pro zájemce povídání o historii, které bylo jedním z bodů programu oslav. Zajímavé vyprávění si přišlo poslechnout 16 občanů (mezi nimi i děti). Kdyby víc z nás četlo vývěsky, kde pozvánky byly, možná by přišlo lidí více.

Strana 7

Dění v obci

Akce, které proběhnou:

listopad:

Drakiáda – v prvním listopadovém týdnu (datum bude upřesněno podle počasí na vývěskách)

Beseda s MUDr. Bohumírem Doulem – na téma OH v Řecku, kterých se osobně účastnil

Výroba gelových svíček – další akce Dámského klubu, proběhne po 20.listopadu. Jsou zvány všechny ženy, které mají chuť posedět si u svařáčku, popovídat si a vyrobit přitom hezký dárek

prosinec: vánoční besídka dětí ze ZŠ

leden 2005:

22.1. Myslivecký bál (– organizuje myslivecké sdružení)ΣB

vyhlášení výsledků soutěže Strašín z mého okna

S radostí zveřejňujeme příspěvek jednoho z našich chalupářů, pana Vladimíra Valenty. Článek byl zaslán též do Magazínu ze Šumavy.

Obec šumavského Podlesí

Strašín

oslavila 750 let svého trvání.

Ve dnech 11. a 12. září 2004, o své „velké pouti“, oslavili občané Strašína 750.výročí písemného doložení existence obce. To když johanita Mikuláš, plebán strašínský, 24.ledna 1254 v jazyce latinském popírá český obyčej, a to, že neodcizí ničeho z kostela mu svěřeného.

Samotné oslavy byly zahájeny v sobotu po poledni vysvěcením praporu obce v kostele Narození Panny Marie. Součástí obřadu byl koncert pěveckého sboru Svatobor ze Sušice. Po přednesu písní

B.Smetany, A.Dvořáka a rytmických spirituálů seznámil světící kněz F.X.Halaš přítomné s historií kostela. Připomenul, že kostel původně pozdně románský byl v první polovině 18.století barokně přestavěn. Kostel byl pod ochranou feudálních sídel prácheňského kraje – Rábí, Dobrš, Žihobce a Žichovice. Při faře byla r.1668 založena Registra, t.j. matrika, a od r. 1677 je doložena existence farní školy. Přestože je dnes Strašín součástí Plzeňského kraje, církevně je i nadále součástí českobudějovické diecéze.

Na hřišti pod kostelem potom následovalo Hasičské odpoledne s ukázkami integrálního záchranného systému, včetně aktivního nasazení vrtulníku. Celý program doprovázelo vystoupení dechového orchestru ZUŠ a mažoretok z Vimperka. Ti po skončení programu vytvořili čelo slavnostního průvodu, který směřoval k pomníku padlých občanů v 1.světové válce, za zvuků státní hymny byl položen pamětní věnec a v obecním parčíku zasazena Lípa svobody.

V kulturním domě byl uspořádán komponovaný pořad. PhDr. V. Horpeniak promluvil o historii Šumavy se zaměřením na keltské osídlení blízkého okolí zhruba již před třemi tisíci lety. V další části přednášky se věnoval stezkám protínajícím Šumavu, které spojovaly jih a sever Evropy, a to nejen obchodně, ale i kulturně se zdůrazněním významu stezky sv. Vintíře. Historii Strašínska se zaměřením na tradici místních rodů s patriotismem k Podlesí připomněla paní J. Sucháčová. V kulturním programu byly zastoupeny tři žijící generace: přednesená legenda o kostele, taneční soubor Proměny ze Sušice na hudbu Čechomoru, působivé akordeonové sólo a nakonec národopisné pásmo nejmenších školáků ze ZŠ Strašín.

V této škole, nesoucí v názvu jméno K.Klostermanna, byly v rámci oslav uspořádány dvě výstavy: „Šumava očima J.Kavaleho“ sestavená z velkoformátových barevných fotografií blízké i vzdálenější Šumavy. „Historické dokumenty, fotografie a předměty“ byl název druhé výstavy, kde se návštěvníci seznámili s kronikami obce, sbírkou novinových výstřížků o obci, fotografiemi srovnávacími dřívější a současný vzhled obce. Podobně zapůjčená soukromá fotoalba dokumentovala život sedláků z cirkusového prostředí, ať se již jednalo o artistry či celtmajstry anebo muzikanty.

Mezi pouťovými stánky byl hojně obležen stánek obecního úřadu, kde byly nabízeny ke koupi keramické hrnky s vyznačením 750ti letého výročí obce ve dvojím provedení a upomínková knížka: Strašín – ze starobylých končin Šumavy. Dále byla k výročí nabízena pohlednice Strašína s heraldickým znakem. Mimo tyto souveniry si zájemci mohli zakoupit knihy autorské dvojice Sucháčová, Hromádková: Z podhůří Šumavy, která vyšla v r. 2002, a letos vydané navazující pokračování se shodným názvem a dodatkem v titulu „Návrat“. Jejich obsahem jsou desítky pověstí a příběhů, které během svého života posbírala a zaznamenala učitelka a kronikářka A.Dušková. Obě knihy jsou doplněny barevnými fotografiemi J.Kavaleho, které kouzelně dokreslují prostředí krajiny, kde se příběhy odehrávají. Tento fotograf vydal již samostatně dvě knihy: „Šumava – vodstvo“ a „Šumava rozkvetlá“, které byly společně s dvěma nástěnnými kalendáři na rok 2005 v tomto stánku zakoupeny.

Tak oslava 750.výročí vzniku obce Strašín zorganizovaná za podpory místních sponzorů, a to včetně chalupářů, ze skromných místních zdrojů – myšleno bez účasti populárních mediálních hvězd, proběhla k naprosté spokojenosti a pohodovému prožití oslav stovkám účastníků po oba dny poutě, jejichž součet jistěže překročil číslo 1500. Z toho důvodu musí být spokojeni i organizátoři a aktéři programu, protože odvedli skutečně výtečnou službu veřejnosti.

Strana 8

Dění v obci

(pokračování ze str.7)

Popsaná událost může být podnětem k činnosti dalším obcím Šumavy. Pro zvýšení turistického ruchu a v důsledku toho rozvoj a podporu místního podnikání organizují šumavská a pošumavská města nové tradice. Jmenujme namátkou českokrumlovské Slavnosti pětileté růže, Volarské slavnosti dřeva,

prachatickou Zlatou stezku anebo letos zahájené strakonické Rumpálování, všechny převážně s mezinárodní účastí.

V případě obce Strašín nutno ocenit myšlenku obecního úřadu a jeho zastupitelstva, že spojili a zajistili oslavu 750.výročí s termínem jeho hlavní poutě na poutním místě respektovaném již v dobách Karla IV. V řadě obcí jsou tyto staleté tradice nepsanou pozvánkou pro setkání a sblížení obyvatel celé oblasti, shromáždění rodáků žijících mimo rodný kraj, jakož i chalupářů, kteří svým víkendovým a prázdninovým pobytem udržují staré chalupy. Regionální zveřejňování termínu konání těchto poutí, jejich dobré organizační zajištění pouťovými atrakcemi, stánky s občerstvením potom zvýší popularitu jednotlivých poutí a budou vyhledávány stále širší a širší veřejností. Uvedené zjištění by mělo být námětem pro další rozšíření termínového kalendáře kulturních akcí zveřejňovaného správou NP a CHKO Šumava, ať již jako příloha čtvrtletníku Šumava anebo ve vydávaných letáčích na Informačních centrech, a to i v cizích jazycích. Podobně by mohlo postupovat i regionální sdružení Centrální Šumava A kdeže se Strašín nachází? Z hlediska správního či politického zeměpisu bylo již zmíněno, že je součástí Plzeňského kraje, a to na jeho jihovýchodní hranici s Jihočeským krajem.

Z hlediska fyzikálního zeměpisu leží na hranici centrální Šumavy a Šumavského podhůří. Strašín se rozkládá na severním svahu Javorníku, 1066m, v Javornické hornatině severní části šumavských Plání. Strašín svou nejnižší položenou částí Lazny, v údolí Zuklínského potoka, leží nad vrstevnicí 600m, v úrovni kostela 630m a v části Veselíčko, podobně jako jeho osada Věštín 650m. Obce spadající pod obecní úřad Strašín rozkládají se na vrstevnicích Nahořanky 700m, Maleč 850m a Zuklín 900. Nezdický potok, jehož přítokem pod Lazny je Zuklínský potok, rozděluje zde Šumavské podhůří na Sušickou (Sedlo 902m) a Mladotickou (Damíčský vrch 739m) vrchovinu.

Z hlediska etnografického je tato oblast západní části šumavského Podlesí, které se rozkládá v bývalém volyňském újezdu, Volyně – Vimperk. Obyvatelé byli nazýváni Podlesáci a v dobách národního obrození byla jim přisuzována úloha dědiců strážců hranic Země koruny české včetně zemských hranic. Současná badatelská činnost tuto úlohu nepotvrzuje.

V důsledku nedobrych sociálních podmínek jsou uplynulá dvě století charakterizována přeměnou Podlesáků ve světáky. Organizovaně po partách zednických, cirkusáckých či muzikantských odcházejí na jaře za sezonní práci do světa, aby na zimu se s výdělkem vraceli ke svým rodinám. V literární podobě je tato skutečnost ztvárněna v románech: K.Klostermann: Světák z Podlesí a E.Bass: Cirkus Humberto.

K této oblasti šumavského Podlesí se vážou další romány a povídky spisovatele Šumavy: Hostinný dům, ve kterém Strašín, dříve Strašeň, je pojmenován Račeň a onen hostinný dům je dnes sídlem obecního úřadu a kulturního domu obce. Dále je to román Žichovičtí půlpáni a povídky Nioba z Malče, Menažerie, Odysea soudního sluhy a jiné, kde autor popisuje rázovité figurky občanů Podlesí s jejich osobními nedostatky, ale popisuje je s tolerancí, s láskou a pochopením.

Z hlediska kulturně poznávací činnosti je třeba turistům připomenout, že Strašín se svými osadami je součástí Oblasti klidu Kašperská vrchovina, která byla vyhlášena rozhodnutím ministerstva kultury v roce 1981 z důvodu ochrany přírody, podobně jako v západní části Šumavy Oblast klidu Kochánov. Obě území navazují v rámci Plzeňského kraje na CHKO Šumava a tak rozšiřují biosferickou rezervaci, vyhlášenou v roce 1990 organizací UNESCO, na sever, do vnitrozemí.

Strašínem a jeho osadami procházejí dvě značené turistické stezky, a to žlutá Žichovice – Javorník a zelená Strakonice – Kašperské Hory. Turisté zde mohou obdivovat státem chráněné památky jako poutní kostel s kamennou románskou křtitelnicí, roubené stavení čp. 26 – Rathaus, kamennou kašnu s památnými stromy i státem chráněné výtvoř: Strašínskou jeskyni a Mrazové srázy u Lazen. Ty jsou místopisně totožné se zaniklou zemanskou tvrzí Krholec, která stávala na jejich hřebenu. Při dobré viditelnosti jsou nádherné kruhové rozhledy na sever do vnitrozemí, v popředí s Rábím a v pozadí s Třemšínem v Brdech, a to jak ze Zuklína, tak i z Malče, s tím rozdílem, že z Malče východní horizont je dotvářen chladícími věžemi JE Temelín, zatímco ze Zuklína na západním horizontu se táhne Pancířský

hřbet nad Železnou Rudou.

Návštěvníkům zdejšího kraje poskytují služby Lesní hotel, restaurace U Tůmů a prodejna Šumavanka v Laznech, penzion Honzík a družstevní prodejna ZKD ve Strašíně. Další ubytovací a stravovací služby jsou k dispozici v sousedních Nezdicích (640m). Navštívit tento kout šumavského Podlesí lze celoročně, ale popsaná hlavní čili „velká“ pouť bývá zpravidla druhou neděli v září (svátek Panny Marie 8.září), zatímco „malá pouť“ se koná následující neděli. Další termíny církevně dodržovaných strašínských poutí jsou: Velikonoční pondělí, svátek Nejsvětější Trojice – 23. května a neděle po svátku sv. Víta (15.červen).

Vladimír Valenta

Strana 9

Žijí mezi námi

Tentokrát jsme požádaly o rozhovor pana MUDr. Bohumíra Doula. Ten nám ochotně vyhověl s tím, aby rozhovor byl více o jeho práci než o něm samotném. Jak sám říká: „Jsem zbytečně populární díky televizi Nova“ (mohli jsme ho vidět v pořadu Na vlastní oči).

Kdy jste se rozhodl stát se lékařem?

Já se nepamatuji, že by mě někdy napadlo něco jiného, chtěl jsem být doktorem vždy.

Díky čemu? Měl jste vzor v rodině?

V rodině jsme nikdy žádného doktora neměli. Všichni mí předci jsou ze Šumavy, buď ze Zucklína, z Javorníka nebo z Benešové Hory a nejdál to dotáhl náš táta, který měl oděvní průmyslovku. Jinak jsou v rodině truhláři, tesaři a tak.

Co Vás tedy k tomu vedlo?

To nejsem schopen nějak blíž objasnit, prostě je to taková práce, z které máte dobrý pocit v jakémkoliv okamžiku. A pak je na ní dobré, jak já vždycky říkám, že je to práce, kterou vám nikdo nevezme; protože i ve vězení bych dělal doktora a po obsazení naší republiky bych zase dělal doktora. No já to říkám s nadsázkou.

Kde jste začínal po škole?

Já jsem se rozhodl studovat vojenskou lékařskou akademii, ta byla součástí královehradecké lékařské fakulty Karlovy univerzity, a bylo to nejúžasnější rozhodnutí mého života proto, že jsem v Praze měl spoustu takových kamarádů, jako že tatínek jednoho byl velvyslanec v Anglii, tatínek druhého byl ředitel Armabetonu a tatínek třetího byl vedoucí Zeleniny, (ti se měli nejlíp). A mně bylo jasné, že já v jejich kolektivu nemůžu nic vystudovat, protože my jsme měli auta, chatu na Orlíku.. Přestože to byli všichni hrozně šikovní kluci, nikdo z nich nic doopravdy nevystudoval, protože ty holky jim ani nedovolily, aby něco studovali. Tak já jsem vymyslel, že odejdu z Prahy, zbavím se těchhle kamarádů a vojáci už si na mě dohlídnou, abych se učil. Oni si sice na mě nedohlídli, ale než jsem se v Hradci rozkoukal, tak jsem byl ve vysokém ročníku a už jsem to prostě snadno dodělal.

Musím říct, že ta škola byla výborná, protože v Hradci nás bylo daleko míň, takže i učitelé na nás měli víc času, byl to takový rodinný podnik. Dostali jsme se k věcem, ke kterým bych se v Praze ve škole nikdy nedostal, a mělo to i tu výhodu, že prakticky hned po promoci jsem musel dělat samostatnou práci. Například já jsem se dostal do vojenské nemocnice do Plzně a zjistil jsem, že jsem šéf na kožním, protože tam v té době nikdo nebyl. A pak mě dali na chirurgii, přišel jsem tam první den, myslel jsem, že budu fasovat pantofle, a byl jsem vypsáný na operaci. Takže ta kariéra vojenského doktora je dobrá také v tom, že hned od začátku máte velkou zodpovědnost. Mě si pak rychle vytáhli pro vrcholový sport. Vždycky jsem měl maximální podporu.

Ve vrcholovém sportu jste pracoval v Dukle?

Ne, já jsem nejdříve dělal sportovního lékaře jako „vedlejšák“ při mém zaměstnání (byl jsem šéfem perfektně vybavené polikliniky v Plané u Mar. Lázní). No a ten sport se nějak rozhodl, že mě chce. Dostal jsem se zpátky do Prahy, kam jsem nechtěl. Tenkrát se to jmenovalo „Rudá hvězda“, většina sportovců byla součástí armády. Přesvědčil jsem se, že tomu tak bylo i ve světě. V podstatě jsem dělal doktora v několika reprezentačních družstvech. Bylo to pro mě dobré v tom smyslu, že jsem hodně času trávil v zahraničí. Zajímal jsem se, jak funguje zdravotnictví tam. Díky tomu si dovedu představit, jak vypadá systém pohotovostních služeb ve Španělsku, Portugalsku, Francii, v Maroku a ani na okamžik mě nenapadlo, že tady by to mohlo být nebo mělo být jinak.

Můžete jmenovat nějaké známé sportovce, kteří vám prošli rukama?

Z atletů mi prošli rukama prakticky všichni. Já jsem se staral speciálně o běžce a chodce, včetně Pribilinec, Blažka a Mrázka.

Byl vám někdo osobně hodně sympatický jako člověk, nejenom svými výkony?

Poslechněte, já bych mezi těmi sportovci nehledal nějakého super kamaráda, protože sportovec musí být sobec, jinak by nechtěl vyhrát. Takový člověk, který chce vyhrát na mistrovství světa a všechny porazit, tak to prostě nemůže být člověk, který má sociální citění, jako má třeba doktor. Já například bych nepředběhl Rusa, protože bych věděl, že když ho předběhnu, tak on pak bude muset chodit do práce a bude těžko živit rodinu. Myslím, že jsem se všemi vycházel nadstandartně, že se máme rádi; teď například jsem letěl na olympiádu na týden a na letišti jsem se potkal s olympioniky pozvanými tam za odměnu, třeba Zátopková, Bugár., měli jsme hroznou radost, oni i já, že se vidíme. Ale znova říkám, jsou to lidé, kteří mají jiný přístup k životu, než má doktor, to je asi správně.

Když jste načal tu olympiádu, mohl byste k tomu něco říct?

Já jsem byl na olympiádě sice jenom na osm dní, ale užil jsem si to moc, protože jsem byl v pozici řeckého doktora a měl jsem volný přístup všude. Udělalo to na mě ohromný dojem, Řecko díky tomu poskočilo o padesát let. Ve všem, v myšlení lidí. Řekové jsou teď sebevědomí, jsou pořádkumilovnější než Češi, (před pěti lety nevěděli, co to pořádek je).

Strana 10

Žijí mezi námi

(pokračování ze str.9)

Získal jsem tam takový dojem, že ať to stojí, co to stojí, tak by se mělo do podobných megaakcí nainvestovat, protože pro ten národ je to něco neuvěřitelného a ve všem se jim to vrátí. Takový typický příklad bych uvedl: každá řecká babička dneska chápe, že má cenu kvůli olympiádě na pár týdnů postavit osm stadiónů, z nichž pět se bude muset po olympiádě zbourat, protože by byly nevyužitelné. To by neprošlo hlavou českého ministra, to by ve vládě nikdo neprosadil. Ti Řekové už to dneska všichni chápou, oni už nechtějí stavět druhý nejdelší most na světě, oni chtějí stavět nejdelší most na světě. Přesto, že jsem chlap v pokročilém věku a řadu špičkových sportovních akcí už jsem v životě viděl, tak tahle olympiáda, ta se mnou zacloumala hrozně. Atény k nepoznání, já jsem tam byl naposledy před dvěma lety, to se nezměnily jenom budovy, to se změnila i krajina. A nejvíc se změnili ti lidé.

Protože povídání o olympiádě by vydalo na celou besedu, pan doktor se nabídl, že ji s námi uskuteční. Proto Vás všechny srdečně zveme na jeden z listopadových večerů (den upřesníme na vývěskách).

Ještě bychom se mohli vrátit nazpátek do Vacova a do Strašína. Začal jste podnikat hned po revoluci?

Tak já hrozně nerad slyším ten termín podnikat, podnikání, protože ve zdravotnictví se podnikat nedá. Nedovedu si představit podnikatele, který by sedl do auta za jeden a půl milionu a jel na ledu a za mlhy k nějaké paní, která má, jak je dopředu známo, špatné rodné číslo a tudíž pojišťovna to určitě nezaplatí. V České republice toho času panují v ohodnocení zdravotnických pracovníků příšerné podmínky. Ve zdravotnictví je celkem poměrně dobrá situace na to, aby doktor s jednou sestřičkou se měl dobře, jezdil na dovolenou, postavil si barák, měl pěkné auto, ale jestliže by se to mělo někam přivést, tak na to moc podmínky nejsou. Já například jsem si od roku 93 k dnešnímu datu pořídil schody do baráku, kamenné, koupil jsem si skříň na flinty a jinak jsem neutratil soukromě vůbec žádné peníze. To všechno, co se vydělá, jde do toho „podnikání“.

Máte nějaké plány do budoucna, ohledně Strašína?

Co se týká Strašína, mám docela dobrý pocit, že jsme nějakých, i viditelných úspěchů dosáhli. Chtěli bychom ještě opravit fasádu na budově střediska, na kterou již máme nějaké peníze na kraji v Plzni příslibené. Dále je potřeba, aby pohotovostní sanita sloužila tak, jak má, se stálým řidičem. To ovšem představuje náklady nějakých 40 tisíc Kč měsíčně a k tomu se musíme postupně propracovat. Chtěli bychom do Strašína přesunout ještě jednu převozovou sanitku, která by vypomáhala sanitní službě ve Vacově nebo v Sušici tak, jak bude právě potřeba. Jedině tímto promyšleným způsobem, kdy se nebudou najíždět zbytečné kilometry, a díky této úzké spolupráci Vacova a Sušice může vůbec sanita ve Strašíně být, jinak by to byla ekonomicky nepřijatelná věc.

Zbývá ještě vybudovat ve Strašíně dům s pečovatelskou službou, tento projekt je už rozpracován a mohl by se svět jezdit do Strašína dívat, jak má takové zdravotnické zázemí obce na hranici dvou regionů (krajů) vypadat. Je potřeba, aby každý z obyvatel Strašína chtěl, aby ten pečovatelák, který si představujeme se stálou službou sestry a malou rehabilitací, v zájmu nás všech tady byl. V blízké budoucnosti už 100% dotace státu nebude dosažitelná a obec, která takové zařízení bude mít, bude dostávat finanční příspěvky od obcí, které ho mít nebudou. Je to šance, kterou je třeba rozhodně využít.

Mám také radost, že sanitní dopravní službu v Sušici se již podařilo definitivně zachránit a stabilizovat a společně s Vacovem vytvořila největší sanitní dopravní službu mezi Č. Budějovicemi a Plzní s vozovým parkem, na který můžeme být pyšní. V současné době dochází k zprovoznění naší ordinace v Sušici v Sole, která vytvoří postupně této dopravě přístrojové a personální zajištění.

Zbývá ještě vybudovat tomu všemu zázemí ve Vacově, nové středisko, ovšem takového poliklinického typu, včetně rentgenu, diagnostického ultrazvuku a malé laboratoře. Mám tajné přání, aby součástí pohotovostní služby ve Vacově, která mimochodem jako jedna z pěti v Jihočeském kraji dostala v nově utvořeném systému přednemocniční akutní péče dotaci, byla nepřetržitá stomatologická péče.

Závěrem bych chtěl zdůraznit, že ve zdravotnictví pořád ještě žádný ucelený systém neexistuje, že jsme hrozně napřed, že nejen, že se dokážeme v „zapomenuté oblasti“ na hranici dvou krajů sami o sebe postarat, ale zdá se a já jsem o tom přesvědčen, že nově vytvářený systém zdravotní péče na nás začíná stavět a dává nám prostor, který se v dalších letech už nebude nabízet. Už na samém začátku jsem došel k závěru, že tato příležitost a šance pro Šumavu, odkud jsou všichni mí předkové, za ten jeden bídný lidský život, jako je ten můj, třeba stojí.

Děkujeme za rozhovor! (mm, jh)

Dobré odpoledne ve Strašíně!

(projev paní J.Sucháčové, který přednesla na komponovaném odpoledni v Kulturním domě u příležitosti oslav v naší obci)

Vystoupit po tak kvalifikovaném referátu pana doktora Horpeniaka vyžadovalo ode mne hodně velkou odvalu, kterou lze prostě nazvat drzostí amatéra.

Pan starosta mne oslovil, abych se zde krátce zmínila o historii Strašínska. Patrně moje omšelost patřičně zapadá do dnešního starobylého výročí a také to, že mne osud na stará kolena zavál do Strašína, abych splatila svým předkům, co se jim splatit má. S tímto dluhem ale nezůstávám sama. Je nás hodně, kteří svými rody sem patříme po staletí. Historie Strašínska je i naší vlastní historií a nemůžeme se od ní oddělit. Zvolila jsem pro její ilustraci trochu jiný zorný úhel a některé pasáže úmyslně nechávám bez dalšího komentáře.

S mojí generací, která se narodila kolem třicátých let minulého století, odchází kus starého Strašína, Malče, Nahořánek, Věštína, Zuklína, ale i Pohorska, Ostružna, Šimanova, Nezdic, Soběšic a Damiče. Záměrně jsem vyjmenovala všechny lokality, které nás obklopují. Bylo by totiž malostí oddělovat se a vytvářet pomyslnou hranici mezi osadami, obcemi, nebo dokonce drobnými částmi vesnice. Všichni, kteří zde žijeme, nebo jsme odtud, nemůžeme nevidět starodávný kostel na vršku, okolní hory a lesy, tak jako nemůžeme nevidět, že údolí pod Žďánovem tvoří krajinný celek, ve kterém žijí a pracují lidé, jejichž činnost se navzájem podmiňuje a prolíná na všech úrovních. Můžeme se od ostatních odlišovat drobnými malichernostmi, o kterých si myslíme, že jsou patřičné pro tu kterou rodinu a důležité v moderní době, ale nakonec se stejně všichni potkáváme na určitých integrovaných místech, ale skoro vždy pod akátovím, vedoucím na strašínský hřbitov.

Patříme k tomuto kraji, jako k němu patří nejen jeho malebnost, ale i tvrdost, lopota a vrozená kulturnost. Napsala kdysi moudrá učitelka. Kulturnost malého Strašínska mne vždy udivovala. Jsem na ni hrdá, když ji porovnávám s kulturou jiných měst a vesnic, po kterých jsem se tak porůznu v životě potulovala. Strašín měl totiž svou vlastní školičku již dávno předtím, než císařovna Marie Terezie zavedla povinnou školní docházku.

Byl to farář Mikuláš, který v roce 1254 písemně slíbil, že neodcizí nic z majetku kostela jemu svěřeného. A byl to opět strašínský kněz, který se roku 1677 písemně zmínil o stavu strašínské farnosti. Jmenoval se Tomáš Rausselius a v arcibiskupském dotazníku mimo jiné odpověděl: „Ve Strašeni existuje škola pro vzdělání mládeže. Ta školička byla součástí strašínské fary, která tehdy stála v rohu dnešní školní zahrady. Pan řídící Křesina, vynikající pedagog a hudebník, který věnoval mnoho úsilí rozvoji strašínské školy, v roce 1879 popsal začátky této školičky. Cituji opis jeho rukopisu: „Zřídila se obec školní tak, že veškeré dívky z části Žihobec, z celých obcí Strašeni, Nezdic, Pohorska, Zuklína, Nahořan, Malče a Věštína školu strašínskou navštěvovaly.“Konec citátu. Když pan řídící Křesina psal tato slova, určitě autobus nerozvážel děti do školy. Brodily se hustými lesy, mokřinami, pěšinkami a travinou. Na nohou dřeváky, v mošničce husí brko, kterým psaly a sotva měly nějakou břidlicovou tabulku. Snad ani dost dobře nechápaly, proč se musí takto trmácet, aby se naučily písmenkům. A bylo zázrakem, že je rodiče do školičky vůbec posílali.

Trvalé osídlení naší lokality začalo až s příchodem Slovanů od 6-10 století, ale možná i déle, než uvádějí prameny. Pozvolna postupovali údolím Otavy a jejích přítoků - Nezdickeho a Zuklínskeho potoka až k pomezímu hvozdu oddělujícímu českou zemi od Bavorska. Na návrších vznikala malá opevněná sídla, jejichž základy nalézáme dodnes ve Strašíně na návrší Hůrka, dále nad Lazny, na Malči, na Zuklíně, Soběšicích a Ostružně. Obklopují nás jako by chtěly patinou svých kvádrů připomenout velkolepou starobylost, ale také příběhy dávných rodů, které se po staletí složitě větvyly a propléaly, až vytvořily rozsáhlé příbuzenské vztahy. Jejich kontinuální vývoj zde nebyl přerušen ani

změnami politickými či kulturními. Potomci těchto rodů zde žijí dodnes a mnozí z nich jsou s námi v tomto sále.

Od roku 1347 se již uvádí strašínský kostel jako farní a poutnický. Duchovní správa byla založena v r.1384. Od této doby můžeme i Strašín považovat za vesnici. Matrika s názvem Registra, o poznamenávání křtů svatých, oddavek a pohřbů byla založena v roce 1688. Od této doby až podnes je Strašín sídlem matričního úřadu. Nevíme, zda tehdejší pojmenování Strašeň se vázalo k tvrzi v blízkosti kostela, nebo k tvrzi nad Lazny. Rovněž je neznámý původní název tvrze na Zuklíně, tak jako hrádku u Malče. Také si klademe otázku, proč si Strašínští založili svou osadu poměrně daleko od kostela, navíc v nerovném horském terénu. Nebývá to zvykem.

Strašín býval dlouhá staletí příslušenstvím hradu Rabí. Až v r.1547 jej Jindřich z Rýzemberka prodal Kryštofu Kocovi z Dobrše. Součástí dobršského statku byl až do r.1609, dalších sto let patřil k Žihobcům. Od r.1709 až do zániku feudalismu příslušel k Žichovicům, to znamená hrabatům z Lamberka.

Vrátím se zpět k jedinečné dominantě Strašína a okolní krajiny - ke strašínskému kostelu Narození Panny Marie, farnímu a poutnickému. Duchovní správa, která sídlila od r.1384 ve Strašíně, sloužila pro celé okolí. Měla však zcela jiný vliv na vývoj obyvatelstva, než správa feudální. Křesťanství silně ovlivnilo nejen jeho vzdělanost, ale i hospodářský rozvoj území. O poutích proudila do Strašína zbožná procesí, místní hudebníci vyhrávali v kostele a při různých veselících.

Strana 12

(pokračování ze str.11)

Zásluhou dalšího strašínského faráře Tomáše Březnického, který v roce 1849 pořídil takzvané „sepsání duší“ se můžeme dočíst kolik obyvatel v lokalitě žilo, ale také kolik obyvatel zde hospodařilo a provozovalo živnosti. Cituji: „Ti všichni žili a pracovali ve Strašeni, protože svazek s obcí byl velmi silný“. Konec citátu.

Velmi silné pouto k domovu měli i naši „světáci“. Nejdříve se potulovali ve skupinkách jako šumaři, později to byli vyhlášení muzikanti u velkých cirkusů, s kterými procestovali téměř celý svět. Zruční řemeslníci, ale také dělníci se uplatnili při sezónních pracích. Tito lidé však neopouštěli trvale svůj domov. S vydělanými penězi se vraceli do svých obcí, peníze zde investovali, nebo ukládali. Ti, co zůstávali doma tvrdě pracovali na svých gruntech, zabývali se prací v lese, domácími řemesly- tkalcovstvím, výrobou dřevěných, ale i jiných předmětů. Místní obyvatelé jsou odjakživa velmi zruční, nápadití, nadaní a muzikální. Individualismus u lidí zde převládá. Spoléhat sám na sebe je základním pravidlem života v odlehlém horském prostředí se štědrou přírodou, i když někdy nemilosrdnou. Historie Strašína, to není jen jeho dějinný proces, ale je to i proměnlivá současnost.

Do Strašína osud zavál ze západních Čech mladého, dynamického starostu, jehož vzácnou předností je, že prosperitu obce považuje za svůj prvořadý cíl. Čerpá ze zkušeností starších občanů a obklopuje se mladými perspektivními lidmi. Nejen já oceňuji jeho píli, vytrvalost a houževnatost, ale také trpělivou shovívavost k některým projevům venkovské malosti. Zřejmě si byl pan starosta vědom, že obec, která prošla dlouhým věkem sedmisetpadesáti let, si zaslouží mít vlastní symboly svého historického vývoje a významu. Znak a prapor. Pan starosta za podpory hasičů proto vynaložil velké úsilí a podařilo se jim toho společně dosáhnout. Splnili velký sen našich pradědů. Dívají-li se na nás, a já jsem o tom přesvědčena -vnímám, že jsou tady s námi, byli by dnes na nás velice pyšní. Hrdě by pochodovali vparádění v hasičských a legionářských uniformách pod prapory své obce a svých

hasičů. Kapely světáků-cirkusáků by k tomu mohutně vyhrávaly a pan řídící Křesina by možná do kroniky zapsal: Dne 11. září 2004 za účasti všeho místního občanstva a dítek školních, též za nebývalého zájmu občanstva okolního, konána mohutná slavnost ve Strašeni. Možná by nakonec připsal, tak jak to měl v kronikách ve zvyku, že včelstvo medu nedalo a ovoce bylo v hojnosti, špatné však v jakosti.

Následující záměrné odbočení od naší historie se pouze zdánlivě netýká mého původního tématu. Když pan starosta přebíral v červnu t.r. v Praze od předsedy parlamentu dekret o udělení znaku a vlajky obce Strašín, moje známá se účastnila oslav trvání města Quebecu v Canadě. Slavnosti velkolepé, okázalé, kde hrdé rody, každý ve svém označeném stánku prezentovaly svůj původ a vzácnou minulost. Francouzská provincie, její obyvatelé, hosté a zejména přední představitelé provázení sdělovacími prostředky se dmuli pýchou nad svojí starobyloou historií. Oslavovali totiž historických třístapadesát let.

Ráda bych zde také připomněla knihu Strašín ze starobylých končin Šumavy, 750 let od první písemné zmínky. Hlavní akcent je v ní kladen především na historii rodů. Knížka se proto hemží jmény a názvy, což je vždycky ožehavé téma. Publikace však nemá pevný rámec, ani vyhraněná stanoviska, může být postupně doplňována dalšími údaji a poznatky. K danému tématu jsme přistupovali s úctou, pokorou a obdivem k historii našeho malého území. Je také poděkováním těm, kteří dali podnět k jejímu vzniku. Prosím, abyste ji takto přijali.

Protože nás zde obklopují starodávné zdi, do kterých umístnil spisovatel Šumavy Karel Klostermann svůj román Hostinný dům a obklopuje nás také atmosféra dnešního významného dne, dovolte mi ji umocnit částečnou citací z jiné knihy Karla Klostermanna - Panský sport: „Na rozhraní sousedních okresů kašperskohorského a volyňského, na úpatí tří velikánů všemu kraji vládnoucích - starého Ždánova, Králova kamene a Javorníku, leží v hlubokém úkrytě údolinka, zapomenutý kousek světa. Napravo vidíš ze skupiny stromů vyčnívati kostelíček Strašínské Matky Boží, hájek jako ostrůvek uprostřed luk a polí. Milý, zlatý kostelíčku, stojíš tu, jak jsi od nepaměti stával, a přece přehnal se přes tebe jak moře vlny času a pohltily lidi, k nimž jsem lnul v dobách mládí.“

Přeji vám příjemný zážitek z dalšího pořadu. Možná se budeme i bát. „Strašeň locus horribilis“ stojí prý latinsky zapsáno ve staré farské žihobecké kronice. Znamená to Strašeň místo hrůzné.

Děkuji za vaši pozornost.

Jaroslava Sucháčová